

عنوان مقاله:

مکانیابی شهرکهای مسکونی شرکت نفت براساس دو عامل اصلی رفاه اجتماعی و اقتصادی (نمونه مورد مطالعه شهرک پارس جنوبی)

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی پژوهش در مهندسی، علوم و تکنولوژی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مهیار کلیائی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه پیام نور تهران . ایران- عضو انجمن برنامه ریزان شهری آمریکا

هدی سادات نخعی پور تدرج - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه پیام نور تهران

خلاصه مقاله:

بعد از جنگ جهانی دوم روند روبه رشد شهرنشینی، افزایش پدیده مهاجرت به شهرها، سیاستهای اتخاذ شده در زمینه مسکن و محدودیتهای موجود در شهرها منجر به گسترش ساخت شهرکهای مسکونی شد که از این میان میتوان به شهرکهای خوابگاهی که برای گروه خاصی از افراد نظیر گروه کارگران و کارمندان شرکت نفت ساخته میشود، اشاره کرد عوامل بسیاری بر الگوی شکلگیری و مکانیابی کاربریهای شهرک جهت دستیابی به توسعه پایدار تاثیرگذار است که توجه به این عوامل امری ضروری است . از این رو توجه به معیارهای موثر بر مکانیابی کاربری شهرک بخصوص اثرات اجتماعی و اقتصادی رویکردی واجد ارزش میباشد. لذا پژوهش حاضر در پی آنست که مکانیابی کاربریهای موجود در شهرک را با استفاده از دو عامل اصلی رفاه اجتماعی و رفاه اقتصادی و براساس معیارهای سازگاری، آسایش، مطلوبیت، کارایی، ایمنی و سلامتی، مورد تدقیق و مذاقه قرار دهد. در نتیجه با انتخاب شهرک مسکونی پارس جنوبی متعلق به شرکت پارس جنوبی عسلویه واقع در استان بوشهر ایران به این امر پرداخته است . و در یک پژوهش کاربردی با تکیه بر روش مستند سازی و در یک فرآیند گام به گام و با تدوین جدول ارزیابی وبا توجه به برابر نبودن وزن و اهمیت هر معیار ، با تعیین وزن معیارها مکانیابی کاربریهای شهرک پارس جنوبی را مورد تجزیه و تحلیل قرار داده است. براساس ارزیابی صورت گرفته از الگوی مکانیابی براساس معیارهای ذکر شده به شهرک مذکور، از 100 امتیاز، امتیازی معادل 92/10 تعلق میگیرد.

کلمات کلیدی:

مکانیابی، شهرک، توسعه پایدار، رفاه اقتصادی، رفاه اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/557437>

